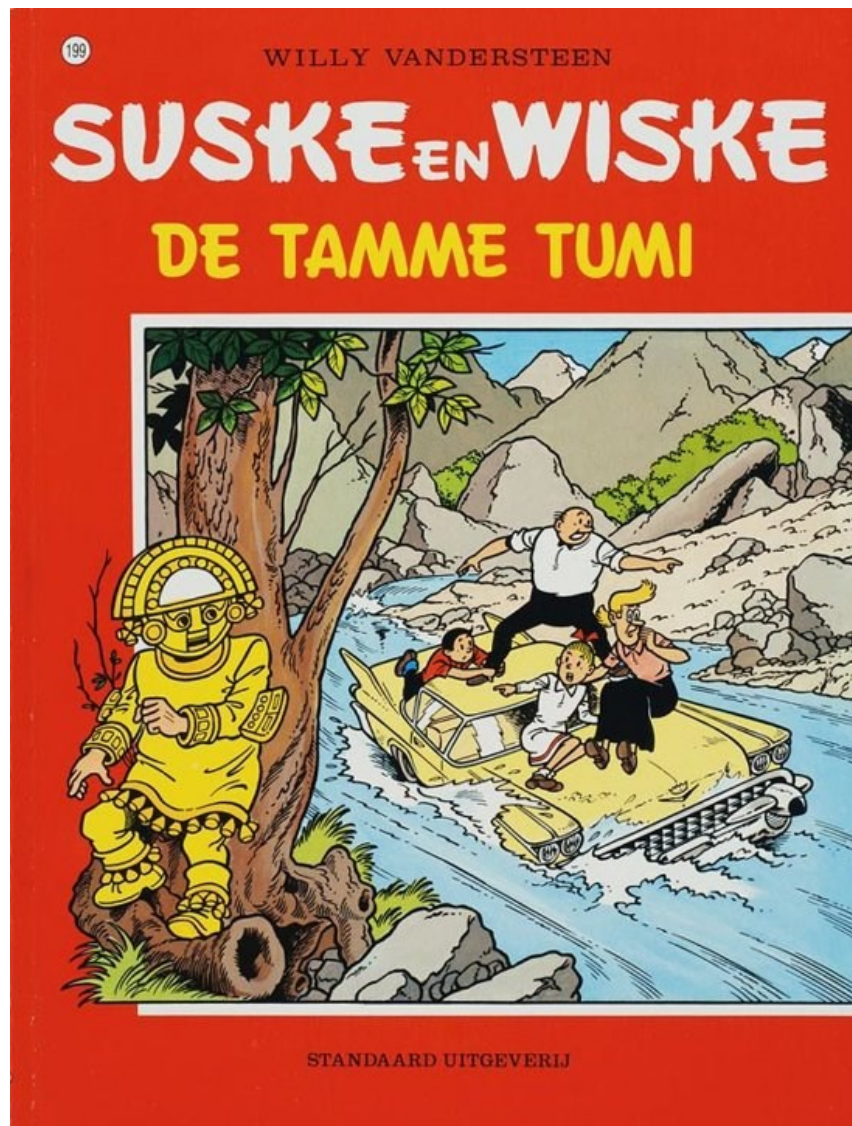

HET MYSTERIE VAN HET INES-MES

Gebaseerd op

SCÈNE I:
DE VERHUIZING

Intro: Thuis bij tante Sidonia. Sidonia, Lambik en Jerom zitten bij elkaar. Suske en Wiske spelen.

Lambik: 'Ik krijg honger. Valt er nog wat te bikken Sidonia?'

Sidonia: 'Natuurlijk Lambik... ik ga al... alles staat al op het vuur...'

(In de keuken)

Lambik: 'Wat ben je aan het klaarmaken?'

Sidonia: 'Niet zeuren hè Lambik.'

Lambik: 'Grapje! Je bent een fantastische kokkin Sidonia... Ik zal de tafel wel dekken...'

(Lambik pakt een stapel borden)

Sidonia: 'Grapjas... trouwens het is de laatste maaltijd in dit huis, want ik heb een nieuw huis gekocht...'

Lambik: 'WAT?'

(hij laat alle borden vallen)

Sidonia: 'Ja... ik heb wat geld gewonnen in de loterij... Ik dacht voor de kinderen hè... Kijk hier heb ik een foto.'

(Lambik pakt de foto)

Lambik: 'Goeiegenade Sidonia... ben je nu helemaal gek geworden. Je hebt die oude bouwval gekocht?'

Sidonia: 'Ja, het moet wat opgekalefaterd worden...'

Lambik: 'Wat denk je wel niet dat dat gaat kosten. Cement, stenen, spijkers, schroeven, dakpannen, hout, nog meer spijkers...'
(*Sidonia loopt weg*)
'...leidingen, draden, glas, schuurpapier, tegels, lampen, stopcontacten...'

Verteller: 'Even later.'

(*ze zitten aan tafel*)

Wiske: 'Het moeilijkste zal zijn om bloeddonoren te vinden....'

Lambik: 'Bloedgevers... Waarom?'

Wiske: 'Voor jou Lambik... als jij gaat helpen... je in de vingers snijden, op de vingers hameren... afgezaagde...'

Lambik: 'Ik helpen! Nooit!'

Verteller: Maar jullie kennen Lambik wel hè. Natuurlijk ging hij helpen. Het huis werd opgeknapt en op een gegeven moment verhuisden ze naar het nieuwe huis. Net als wij nu, want we moeten wel weten wat daar gebeurt.

SCÈNE 2:
DE GEHEIMZINNIGE KAART

(In het nieuwe huis... zijn onze vrienden nog bezig met opruimactiviteiten)

Wiske: 'Ik haat ramen zemen... (zeem, zeem) JEROM...'

(Jerom komt met een lading spullen aangelopen)

Wiske: 'Jerom wil je het overnemen, ik ben 't helemaal zat...'

Jerom: 'Tuurlijk Wiske.'

(Jerom zet de spullen weg, zeept supersnel en brengt vervolgens de spullen Weg, die hij bij zich had. Wiske is ondertussen gaan zitten)

Suske: 'Bah... wat een rotwerk dat schuren...
(ziet Wiske zitten)
JEROM...!'

(Jerom komt aangelopen)

Suske: 'Jerom zou jij de rest willen doen. Jij kunt het veel sneller.'

Jerom: 'Tuurlijk Suske.'

(Jerom schuurt de kast binnen 3 seconden af. Ondertussen is Suske bij Wiske gaat zitten.)

(We horen een zoemend geluid naderen... Lambik verschijnt in beeld met een stofzuiger, er bevinden zich verschillende pleisters op zijn lichaam.)

Lambik (stopt de stofzuiger): 'Eigenlijk slaat dit nergens op...
(Ziet Suske en Wiske zitten)

Lambik: 'Jerom, neem het van me over. Ik ben veel te intelligent voor dit soort werk.'

Jerom: 'Tuurlijk Lambik.'

(Jerom stofzuigt binnen 5 seconden de rest en Lambik is Suske en Wiske gezelschap gaan houden).

(Sidonia verschijnt met een strijkplank, strijkijzer, kleding en een wasmand)

Sidonia: 'Het huishouden is schitterend... leuk... maar strijken... eueueueu
(ziet de anderen zitten)
JEROM!'

(Jerom komt aangelopen)

Sidonia: 'Jerom lieverd, zou jij zo lief willen zijn de was te strijken. Ik heb daar zo'n pesthekel aan... Eh, dan ga ik eventjes naar het strand. Oké? Tot later!'

Jerom: 'Tuurlijk Sidonia'

(♪Lambik zingt... ♪)

(Jerom draait zich even om, smijt het strijkgoed weer in de wasmand en smeert 'm)

Lambik, Suske en Wiske: 'Hè hè...'

(Jerom komt binnen)

Jerom: 'Nu alleen nog de kelder opruimen.'

Lambik: 'Ik zei het toch tegen je Sidonia. Een pracht van een woning...'

Suske: 'Tof hè Wiske?'
(hij wijst om zich heen en kijkt vervolgens nogal vreemd naar buiten.)

(Suske ziet hetzelfde als het publiek: Buiten het huis sluipt iemand rond.)

Wiske: 'Ja, er ontbreekt alleen nog maar klok in de toren...'

Lambik: 'Morgen zie ik jullie weer...'

Jerom: 'Maar mij niet. Ik ga op bezoek bij mijn broer, Arthur.'

(Lambik en Jerom vertrekken. Suske en Wiske begeven zich naar de kelder)

Wiske: 'Wat een rommel. Als er toch geen vrouw in huis zou zijn... '
(*graaf, veeg, poets.*)

(Suske haalt onder allerlei troep iets tevoorschijn)

Suske: 'He... Wat is dat? Kom eens kijken Wiske... een koffertje...'

(Ze openen het koffertje.)

Wiske: 'Daar is ie... daar is de klok...!'

Verteller: 'Suske en Wiske nemen de klok mee en deze wordt in de toren
gehangen.'

Dezelfde avond:

Suske: 'Kijk... daar is hij weer....'

Sidonia (*die inmiddels is teruggekomen*): 'Wie? Wat? Waar?'

Suske: 'Die vreemd geklede man... Ik zag hem al eerder...'

Sidonia: 'Och... waarschijnlijk de buurman die een kijkje komt nemen. Laat me
nu maar naar 'The bachelor kijken!'

(We zien Sidonia 'wegdromen' en volgen haar droombeeld en kijken naar een stukje uit 'The Bachelor'. We zien een dame die veel wegheeft van Sidonia. Zij is samen met twee Andere kanshebbers overgebleven en kan nu uitgekozen worden als de vrouw van de Bachelor.)

De presentator legt uit: 'De Bachelor zal twee dames elk een rode roos geven. Deze dames worden op deze manier naar huis gestuurd. De derde dame zal de gelukkige zijn...'

(De Sidonia-achtige is al helemaal in de wolken, ervan uitgaande dat zij de gelukkige zal worden. Dan komt de Bachelor binnen; hij lijkt erg veel op Lambik...)

(♪Sidonia zingt...♪)

(Sidonia schrikt wakker uit haar droomwereld...)

Wiske: 'Dat is niets voor ons tante... dan gaan wij maar slapen...'

Sidonia: 'Welterusten kinderen, slaap lekker.'

(Terwijl Sidonia verder kijkt sluipen Suske en Wiske naar buiten)

Wiske: 'Kijk... daar is ie... hij sluipt naar de toren.'

vreemde: 'De klok... De Incaklok... Ik mes op spoor.'

(De vreemdeling klimt op een ladder, maar die wordt opeens weggehaald door Suske en Wiske waardoor de vreemdeling op de grond valt. Ze sjouwen hem naar binnen.)

Wiske: 'Tante, we vonden deze Inca bij de toren...hij is gevallen...'

Sidonia: 'Zet hem overeind en zorg dat hij zijn voeten veegt...'

(Ze leggen de vreemde figuur op de bank. Wiske voelt in zijn zakken)

Wiske: 'Hij heeft papieren... Het is een dokter... Dokter Pizarro uit Peru... en hij is ongehuwd...'

Sidonia: 'Een dokter! Ongehuwd?'

(Ze rent naar haar kaptafel)

Sidonia: '...Een vleugje haarlak... wat rouge... lippenstift... lekker geurtje... Je weet maar nooit.'

Wiske: 'Hij komt bij, tante. Zal ik de politie bellen?'

Sidonia: 'Politie? Welnee... Waarom? Heeft hij iets gestolen?'

Wiske: 'Eeehhh... nee tante.'

Sidonia: 'Nou dan... een arme onschuldige... en vooral ongehuwd... Vertel eens mijn jongen... wat deed je bij de toren?'

Pizarro: 'Ik zocht klok. Dr. Cuzco had over gesproken.'

Sidonia: 'Wie is Dr. Cuzco?'

Pizarro: 'Dr. Cuzco was vriend... archeoloog... vele onderzoeken... vertelde over klok...'

Wiske: 'Wat is er zo bijzonder aan die klok, Dr. Pizarro?'

Pizarro: 'Klok gevaar... geheime gang... huis... voel niet goed...'

Sidonia: 'Geheime gang... huis. Dit huis! WAT? WAAR? HIER! Heb ik me weer iets in mijn handen laten stoppen. Wat is het gevaar? Bijt het? Is het groot?'

Wiske: 'Kalm tante...'

Sidonia: 'Is het giftig? Kan het ontploften?'

Pizarro: 'De kaart...'

Sidonia: 'De kaart?'

(Pizarro verliest het bewustzijn)

Sidonia: 'Bel Lambik, Wiske en daarna de ambulance. Daarna gaan we opzoek naar die geheime gang.'

Verteller: Even later.

Wiske: 'Hier in de kelder moet die geheime gang zijn... daar vonden we ook de klok.'

(Zoek... zoek... zoek... Wiske leunt tegen een voorwerp en opeens verschijnt er een opening...)

Wiske: 'Daar is ie! Daar is de geheime gang. Kom!'

(Ze kruipen de gang in en komen in een andere ruimte. Wat ze niet weten is dat er een gas is gaan stromen zo gauw de geheime ingang zich opende. Het stroomt uit een Poemabeeld.)

Suske (snuf, snuf): 'Vind jij het ook zo vreemd ruiken Wiske?... Het lijkt bij het Poemabeeld vandaan te... Wiske! Tante!'

(Wiske en Sidonia liggen naar adem happend op de grond)

Suske: 'Gas... we zullen stikken... ik moet.....hulp halen....'

(Ook Suske raakt buiten bewustzijn... Op dat moment arriveert Lambik)

Lambik: 'Koekoek! Het is Lambik die komt mee-eten... wat schaft de pot? Joehoe!'

(ziet Dr. Pizarro)

'Wie ben jij en waarom heb je zo'n rare pyjama aan...'

(draait zich om)

'Waar zitten jullie? Het is hier wel erg stil... HEY! Snuf, snuf... wat ruikt het vreemd?'

(Lambik volgt het geurspoor naar de kelder)

'Frisse lucht. Ik moet voor frisse lucht zorgen.'

(Lambik sluipt door de gang, komt in de geheime ruimte en begint tegen het dak daarvan te rammen. Het dak stort in. De stenen komen op Lambik terecht die bewusteloos raakt. Ook valt er iets anders naar beneden...Suske, Wiske en Sidonia komen langzamerhand weer bij. Ze slepen Lambik mee en leggen hem naast Pizarro. Ook het gevallen voorwerp wordt meegenomen)

Suske (met in de hand een stuk doek): 'Wat zou dit zijn? Is dit de kaart waar Dr. Pizarro het over had?'

(Ze openen het stuk doek)

Wiske: 'Is dit een kaart? Het ziet er raadselachtig uit...'

Suske: 'Als het een kaart is, dan is het een erg oude kaart...'

Sidonia: 'Kijk... Dr. Pizarro komt weer bij...'

Pizarro: '...De kaart...'

Wiske: 'Ja, we hebben hem gevonden Dr. Pizarro... We begrijpen hem alleen nog niet zo goed.'

Pizarro: 'Maar ik wel... (trekt een pistool) Geef hier die kaart... HAHAHA... bedankt voor jullie hulp...'

(Hij grist de kaart uit de handen van Wiske)

'HAHABA... Het mes... Het mes is van mij!'

(♪Pizarro zingt....♪)

(Pizarro rent weg en op hetzelfde moment arriveert de ambulance. Er stappen 6 verpleegsters uit.)

Hoofdverpleegster: 'Ha... hier moeten we zijn. Hier ligt het slachtoffer... U heeft geluk mijnheer. Aan ons ziekenhuis is een verpleegstersschool verbonden. Deze jonge verpleegsters zullen een verbandje aanleggen mijnheer. Vooruit meisjes...'

(Lambik wordt in verband gewikkeld doen een dans en de verpleegsters vertrekken.)

Verteller: 'Onze vrienden overleggen. Suske en Wiske proberen kaart zo goed mogelijk na te tekenen. Ze besluiten naar het laboratorium van professor Barabas te bellen. Professor Barabas komt meteen en doet een voorstel...'

Barabas: 'Ik heb het een en ander uitgezocht, maar daarvoor moeten jullie toch even mee naar mijn laboratorium. Dan kan ik het beter uitleggen. En eh... Misschien is het goed dat we de teletijdmachine weer een gaan gebruiken...

Wiske: 'Ja dat is misschien wel een goed idee!'

Suske: 'Nee hoor, mij niet gezien, daar ga ik niet meer in. Ga maar alleen. Nooit en nooit meer doe ik dat. Vergeet het maar!'

Wiske: 'Kom op Suske! Je moet mee!

Suske: 'Ik zei toch nee. Vergeet het maar. Ik ga echt niet mee!'

(♪Wiske zingt....♪)

Suske: 'OK dan, ik ga mee!'

Verteller: 'Gelukkig zeg... Maar komt u ook mee, want anders missen we een heleboel informatie.'

SCÈNE 3:
In het lab. van prof. Barabas

Barabas: 'Ik heb in mijn archieven gezocht naar kaarten die lijken op de kaart die jullie hebben getekend en heb dit gevonden.'
(*een kaart verschijnt op een scherm*)
'Wat kan ik jullie erover vertellen? Deze lijnen lijken me de beroemde Nazca-lijnen. Als je op de grond loopt begrijp je niet dat de lijnen samen een figuur vormen. Dit figuur...'
(*wijst aan*)

Wiske: 'Waarom zijn die lijnen zo beroemd?'

Barabas: 'Je ziet het figuur pas als je de lijnen vanuit de lucht bekijkt en het leuke is dat de lijnen op de grond zijn aangebracht lang voordat de mensen konden vliegen...'

Suske: 'En de rest van de kaart?'

Barabas: 'De Zon zou kunnen verwijzen naar de Zonnegod of naar een Zonnetempel en dan is er nog dit vreemde figuur...'

Wiske: 'Echt duidelijk is het niet hè?'

Barabas: 'Nee... echt duidelijk is het niet... Wat ik nog wel te weten gekomen ben is dat deze kaart afkomstig is uit het jaar 1313 en gemaakt is in Peru. Daarom wilde ik voorstellen dat jullie met de teletijdmachine terugreizen naar het jaar 1313. Ik stuur jullie naar het gebied van de Nazca-lijnen.
Misschien komen jullie zo meer te weten over de kaart.'

(*Onze vrienden stappen in de teletijdmachine en even later FLITTTTSSSSSEN ze terug in de tijd.*)

[Op een FILMSCHERM zien we het volgende]

We zien een groep Inca's die twee kinderen, gebonden, meevoeren. Suske, Wiske en Lambik sluiten zich hier ook, gekleed als Inca's, bij aan. De groep arriveert bij de 'Zonnetempel' met daarin een poemabeeld. Een priester maant tot stilte. Hij houdt de TUMI boven zijn hoofd.

Priester: 'O Inti, Grote God van de Zon.
Ter ere van onze nieuwe Koning Ines, maken wij gebruik van dit speciale Mes.
Accepteer onze offers en bezorg ons rijkdom.
Breng ze hier!
Breng Machu en Picchu hier!'

*Suske en Wiske kunnen het niet meer volhouden.
Ze schreeuwen hard 'NEE' waarop de priester Machu en Picchu laat gaan en op Suske en Wiske afloopt.
Ze worden beiden vastgepakt. Eerst wordt Wiske op de offertafel gelegd.
De priester begint weer met zijn tekst...*

Vlak voordat Wiske geofferd wordt rukt Suske zich los en schreeuwt in de camera 'straal ons terug Barabas!'

FLITTTTSSSSSSSS

(Suske, Wiske en Lambik keren terug in het lab.)

Barabas: 'Ha... daar zijn jullie weer. Het vreemde figuur op de kaart is dus een mes van goud dat vroeger werd gebruikt bij het doden van kinderen die werden geofferd ter ere van de Zonnegod als er een nieuwe Koning werd ingewijd. Het mes zal nu veel waard zijn...'

Wiske: 'En Dr. Pizarro wil het hebben...'

Verteller: 'Even later keren onze vrienden terug naar huis... Barabas gaat mee... en dus... wij ook.'

SCÈNE 4:
HET POEMABEELD

Barabas: 'Ik ben zo blij dat jullie weer in 20.. zijn!'

S&W: 'Waarom?'

(♪Barabas zingt♪)

Verteller: 'Op allerlei manieren... de bibliotheek, boeken, verhalen, internet proberen onze vrienden meer over de TUMI te weten te komen.'

(Lambik zit achter de computer, Suske en Wiske spitten boeken door)

Wiske: 'Hier... luister eens... Er is veel onduidelijk over de TUMI, maar duidelijk is wel dat het speciale krachten heeft... zowel kwade als goede krachten.'

Suske: 'Wat vind je van deze? Wat er na al die honderden jaren met de TUMI gebeurd is? Heeft het verborgen gelegen? Is het gebruikt? Heeft iemand haar in zijn bezit? Het mes blijft door zeer waardevolle raadselen omhuld.'

Wiske: 'Lambik heb jij al wat gevonden?'

Lambik (*die al een hele tijd met de computer heeft zitten klooiën*): 'Eh... nee... nog niet...'

Suske: 'Zeg Wiske... ik denk net, die kaart was in dit huis... dus de vorige eigenaar van dit huis moet het hier gebracht hebben...'

Wiske: 'Tante, wat weet u van de vorige eigenaar? Wat was dat voor iemand? En hoe zag hij eruit?'

(Op dat moment is er rumoer; er kinkt een knal en iemand komt hevig bloedend de kamer binnen gestrompeld en stort neer op de grond.)

Sidonia (*komt net aangelopen*): 'Hij... dat is 'm... dat is de vorige eigenaar!'

(Pizarro stapt binnen gewapend met zijn vuurwapen)

Pizarro: 'Ja dat is 'm. Dat Dr. Cuzco. De man die gevonden mes.'

Wiske: 'Dus de Tumi bestaat echt!'

Pizarro: 'Ja... en het moet zijn hier. Ik stom geweest. Ik niet goed naar aanwijzing gekeken. Vroeger bij offer kinderen klok werd geluid. Klok hier. Kale kom!'

Wiske: 'En de kaart dan... wat heeft de kaart er mee te maken?'

Pizarro: 'Kaart hier... ja... ik in war door kaart. Cuzco kaart gebruikt, dus mes gevonden... dus mes hier.'

Wiske (mompelt): '...maar waarom zat die kaart in dat Poemabeeld?'

Pizarro: 'Is hier poemabeeld?'
(*zijn ogen gaan schitteren*)
'Kale komen mee...'

(Onder bedreiging van het wapen gaat Lambik mee en even later sjouwen ze het poemabeeld in beeld)

Pizarro: 'Hier moet mes in zijn. Poemabeelden vroeger in Zonnetempels.'

(Pizarro tikt en klopt op het beeld)

Pizarro: 'Geheime plaats... er moet zijn. Maar waar? Ach ja... tuurlijk!'

(Hij drukt op de neus. Een geheime bergplaats opent zich.)

Pizarro: 'Eindelijk de TUMI ... Ikke rijk... Ikke rijk!'

(Pizarro haalt het mes tevoorschijn, maar op hetzelfde moment barst er een verschrikkelijk geluid los en komt het beeld tot leven. Het beeld grijpt Pizarro en er ontstaat een worsteling die eindigt, als het mes Pizarro's lichaam binnen dringt.)

Sidonia: 'Mijn vloer...'

Suske: 'Het klopte wel wat je zei over die speciale krachten...'

Wiske: 'Ja... dat geloof ik ook... Wat moeten we nu doen?'

Sidonia: 'We moeten ervoor zorgen dat dat mes voorgoed verdwijnt. Maar hoe doen we dat?'

Wiske: 'Professor Barabas... de Teletijdmachine... We sturen het Poemabeeld, de TUMI, de kaart en Dr. Pizarro terug in de tijd. Dan heeft niemand er nog last van...'

Lambik: 'Een goed idee Wiske... Maar... wat hoor ik voor geluid?... Oh, het is mijn maag! Mijn maag rammelt!
SIDONIA!'

E I N D E